

Zbiór Orzeczeń

Sprawa T-530/18

**Rumunia
przeciwko
Komisji Europejskiej**

Postanowienie Sądu (ósma izba) z dnia 30 kwietnia 2019 r.

Skarga o stwierdzenie nieważności – EFRG i EFRROW – Decyzja wykonawcza Komisji –
Doręczenie adresatowi – Publikacja decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* –
Termin do wniesienia skargi – Rozpoczęcie biegu terminu – Przekroczenie terminu –
Niedopuszczalność

1. *Skarga o stwierdzenie nieważności – Terminy – Bezwzględna przesłanka procesowa – Rozpoczęcie biegu terminu – Doręczenie – Decyzja Komisji wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu EFRG i EFRROW – Późniejsza publikacja decyzji w Dzienniku Urzędowym – Brak wpływu (art. 263 akapit szósty, art. 297 ust. 2 akapit trzeci TFUE)*

(zob. pkt 22–25, 27–32, 36–38, 42–47)

2. *Skarga o stwierdzenie nieważności – Termin – Rozpoczęcie biegu terminu – Notyfikacja – Pojęcie (art. 263 akapit szósty, art. 297 ust. 2 akapit trzeci TFUE)*

(zob. pkt 26)

3. *Skarga o stwierdzenie nieważności – Termin – Bezwzględna przesłanka procesowa – Rozpoczęcie biegu terminu – Notyfikacja – Brak wpływu braków czysto formalnych (art. 263 akapit szósty, art. 297 ust. 2 akapit trzeci TFUE)*

(zob. pkt 48–58)

Streszczenie

W sprawie zakończonej wydaniem w dniu 30 kwietnia 2019 r. postanowienia Rumunia/Komisja (T-530/18) do Sądu wpłynęła skarga Rumunii o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji wykonawczej Komisji wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione

przez państwa członkowskie z tytułu europejskich funduszy rolnych¹. W decyzji tej Komisja zastosowała, między innymi w odniesieniu do Rumunii, korektę finansową w kwocie wynoszącej ponad 90 mln EUR. Sprawa ta umożliwiła Sądowi wyjaśnienie kwestii rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności aktu o charakterze indywidualnym, takiego jak decyzja podjęta na podstawie art. 297 ust. 2 akapit trzeci TFUE, w przypadku gdy akt ten został podany do wiadomości adresata na dwa różne sposoby. W niniejszej sprawie zaskarżona decyzja została bowiem zarówno doręczona Stałemu Przedstawicielstwu Rumunii przy Unii Europejskiej w dniu 14 czerwca 2018 r., jak i opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 15 czerwca 2018 r.

Przede wszystkim Sąd przypomniał, że zgodnie z art. 263 akapit szósty TFUE skargę o stwierdzenie nieważności wnosi się w terminie dwóch miesięcy, stosownie do przypadku, od daty publikacji zaskarżonego aktu, jego notyfikowania skarżącemu lub, w razie ich braku, od daty powzięcia przez niego wiadomości o tym akcie. Ponadto z jednej strony, zgodnie z art. 60 regulaminu postępowania przed Sądem, terminy procesowe są przedłużane o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość, a z drugiej strony, zgodnie z art. 59 tego regulaminu, jeżeli termin na zaskarżenie aktu wydanego przez instytucję biegnie od dnia opublikowania tego aktu w *Dzienniku Urzędowym*, termin ten oblicza się począwszy od upływu czternastego dnia następującego po dniu opublikowania tego aktu.

Następnie Sąd stwierdził, że datą, którą należy uwzględnić w celu określenia rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności, jest data publikacji w *Dzienniku Urzędowym*, jeżeli publikacja ta, warunkująca wejście aktu w życie, jest przewidziana w traktacie FUE, oraz – w pozostałych przypadkach wymienionych w art. 297 ust. 2 akapit trzeci TFUE, do których zalicza się przypadek decyzji wskazujących adresata – data notyfikacji. W związku z tym, jeśli chodzi o akt wskazujący adresatów, to wyłącznie tekst notyfikowany tym ostatnim jest autentyczny, nawet jeżeli ten akt został również opublikowany w *Dzienniku Urzędowym*. W niniejszej sprawie, ponieważ zaskarżona decyzja wyraźnie wskazuje Rumunię jako adresata, stała się ona skuteczna wobec Rumunii wraz z jej notyfikacją. Ponadto począwszy od tej notyfikacji rozpoczął bieg terminu do wniesienia skargi, który – jako że art. 59 regulaminu postępowania nie mógł mieć zastosowania – upłynął, włączając w to termin uwzględniający odległość, w dniu 24 sierpnia 2018 r. W konsekwencji Sąd orzekł, że skarga wniesiona przez Rumunię w dniu 7 września 2018 r. została wniesiona po terminie i należy ją odrzucić jako niedopuszczalną.

Wreszcie Sąd podkreślił, że wniosku tego nie mogą podważyć argumenty skarżące.

W tym względzie, po pierwsze, Rumunia twierdziła, że wobec braku automatycznej korelacji między początkiem biegu terminu na wniesienie skargi o stwierdzenie nieważności aktu instytucji a momentem wejścia w życie tego aktu lub wywołania przez ten akt skutków prawnych w niniejszej sprawie za początek biegu tego terminu można by przyjąć moment publikacji zaskarżonej decyzji w *Dzienniku Urzędowym*, nawet jeżeli decyzja ta stała się już skuteczna wobec Rumunii ze względu na jej wcześniejszą notyfikację. Sąd uznał w szczególności, że argumentacja ta opierała się na pomyleniu przesłanek dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności, o których mowa w art. 263 TFUE, z przesłankami dotyczącymi ważności aktu zaskarżonego w drodze takiej skargi.

¹ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/873 z dnia 13 czerwca 2018 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2018, L 152, s. 29).

Po drugie, Rumunia powoływała się na istnienie długotrwałej i utrwalonej praktyki Komisji polegającej na publikowaniu decyzji takich jak ta rozpatrywana w niniejszej sprawie w Dzienniku Urzędowym z jednoczesną notyfikacją ich adresatom. Rumunia podnosiła, że w tej nietypowej sytuacji początkiem biegu terminu do wniesienia skargi powinna być publikacja wspomnianych decyzji. Sąd wskazał, że nawet jeśli istnieje taka praktyka, to ponieważ decyzja została notyfikowana wcześniej, w celu obliczenia terminu do wniesienia skargi należy wziąć pod uwagę tę datę, a nie datę publikacji w Dzienniku Urzędowym, która nastąpiła później. Ponadto przyjęcie wyłącznie kryterium notyfikacji jako początku biegu terminu do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności aktów wskazujących adresatów gwarantuje pewność prawa oraz skuteczną ochronę sądową, w przeciwieństwie do rozwiązania hybrydowego, zgodnie z którym adresat aktu, któremu akt ten został prawidłowo notyfikowany, powinien jeszcze szukać informacji na temat jego ewentualnej i niepewnej – gdyż nieobowiązkowej – publikacji w Dzienniku Urzędowym.

Po trzecie, w odniesieniu do argumentu, zgodnie z którym między tekstem opublikowanym w Dzienniku Urzędowym a tekstem notyfikowanym, który jest niekompletny, istnieją różnice, Sąd przypomniał, że notyfikacja jest działaniem, za pomocą którego autor aktu o charakterze indywidualnym podaje go do wiadomości jego adresatów i w ten sposób umożliwia im zapoznanie się z jego treścią oraz jego uzasadnieniem. Otóż wspomniane różnice, ze względu na ich drugorzędny charakter, nie mogły przeszkodzić Rumunii w poznaniu treści zaskarżonej decyzji z wystarczającą jasnością i precyzją, jak również w zrozumieniu jej uzasadnienia. Nie mają one zatem wpływu na stosowanie terminu do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności.